

Apie Šventas Mišias

Pagal Bolivijos stigmatizuotosios Catarina Rivas užrašus

Atėjau į Šv. Mišias, kai arkivyskupas ir kunigai jau ėjo iš zakristijos. Išgirdau Dievo Motinos balsą:

Šiandien tau mokslo diena. Susikaupk, kad galėtum įsidėmėti, tai – ką sužinosi, kad galėtum pasidalinti su kitais žmonėmis.

Išgirdau nuostabias giesmes, kurios tai artėjo, tai tolo.

Arkivyskupas pradėjo šv. Mišias. Kai priėjo iki gailėsčio akto, Dievo Motina pasakė: *Iš visos širdies gailėkis, kad savo nuodėmėmis įžeidei Dievą.*

Aš pagalvojau: aš neižeidžiau, nes tik vakar buvau išpažinties, esu malonės stovyje.

Dievo Motina pasakė:

Neįžeidei? Aš tau priminsiu... Atėjai paskutinę minutę, kai kunigai jau ėjo prie altoriaus. Ir dalyvausi Mišiose be jokio pasiruošimo... Kodėl jūs visi ateinat paskutinę minutę? Reikia ateiti anksčiau, pasimelsti. Prašyti Dievo, kad atsiųstų jums Šv. Dvasią, kad ji apdovanotų jus ramybe, nuvalytų jūsų sielą nuo šio pasaulio rūpesčių, problemų, nerimo. Nes Dievas duoda jums supratimą išgyventi šį momentą.

Kadangi tai buvo sekmadienis, buvo kalbama “Garbė Dievui aukštybėse”. Dievo Motina pasakė:

Garbink ir dėkok Švč. Trejybei iš visos širdies, nes tu esi jos kūrinys.

Prasidėjo žodžio liturgija. Dievo Motina tęsė:

Kartok: Dieve, šiandien noriu klausyti Tavo žodžių, kad jie duotų vaisių. Prašau, kad Tavo Šv. Dvasia nuvalytų mano širdį ir Tavo Žodis joje augtų ir stiprėtų.

Po to Švč. Motina tęsė:

Atidžiai klausyk skaitymo ir pamokslo. Privalai per visą dieną prisiminti ką nors iš tų žodžių, kurie tau išliko: gal žodis, mintis, sakinys. Gyvenk tu.

Netrukus prasidėjo aukojimas. Išgirdau Dievo Motinos balsą.

Melskis taip: AUKOJU TAU VIEŠPATIE SAVE TOKIĄ, KOKIA ESU, VISKĄ, KĄ GALIU IR TURIU. VISKĄ DEDU Į TAVO RANKAS.

VISAGALIS DIEVE, PER TAVO SŪNAUS NUOPELNUS PAKEISK MANE.

PRAŠAU TAVE UŽ SAVO ARTIMUOSIUS, GERADARIUS, UŽ VISUS ŽMONES, UŽ TUOS, KURIE KOVOJA PRIEŠ MUS, UŽ TUOS, KURIE PASITIKI MŪSŲ MALDOMIS.

Staiga nuo suoliukų pradėjo kilti būtybės, kurių anksčiau nemačiau. Atrodo, kad jos staiga atsirado nuo kiekvieno esančio asmens. Greitai visa nava užsipildė gražiais, jaunais žmonėmis. Visi dėvėjo baltus žibančius drabužius. Dievo Motina pasakė:

Tai angelai sargai visų tų, kurie yra bažnyčioje. Šiuo momentu jie ir tavo angelas sargas neša jūsų aukas ir prašymus Dievui prie altoriaus.

Jų bruožai buvo nepaprastai gražūs. Jie ėjo kojomis neliesdami žemės. Kai kurie iš jų nešė tarsi auksinį indą su kažkuo, kas švytėjo ryškia, auksine šviesa. Švč. M. Marija pasakė:

Tai angelai sargai tų žmonių, kurie aukoja Mišias daugeliu intencijų, kurie supranta, ką reiškia ši celebracija, ir turi ką aukoti Dievui.

Aukok save šiuo momentu: savo rūpesčius, nuoskaudas, skausmus, liūdesį, džiaugsmus, viltis, prašymus. Atmink, kad šv. Mišios turi begalinę vertę. Dėl to aukok ir prašyk gausiai.

Po grupės šių angelų ėjo kiti, tuščiomis rankomis. Dievo Motina pasakė:

Tai yra angelai sargai tų žmonių, kurie niekada nieko neaukoja Dievui. Jie nesidomi šv. Mišių momentais.

Gale angelų procesijos ėjo angelai, kurie buvo liūdni, jų žvilgsniai buvo nukreipti žemyn, rankos sudėtos maldai. Dievo Motina paaiškino:

Tai angelai sargai tų žmonių, kurie čia atėjo be troškimo dalyvauti šv. Mišiose. Angelai neturi ką nuo jų padėti ant altoriaus.

Neliūdink savo angelo sargo. Prašyk daug ne tik sau, bet ir visiems. Atmink, kad Dievui labiausiai patinka auka, KAI AUKOJI SAVE, KAD JĖZUS PERKEISTŲ TAVE PER SAVO NUOPELNUS. Nes ką tu gali aukoti Dievui iš savęs? Menkystę ir nuodėmes. Dievui patinka auka, sujungta su Kristaus nuopelnais.

Artėjo prefacijos pabaiga. Nuskambėjo: “Šventas, šventas, šventas...”. Staiga prie altoriaus atsirado tūkstančiai angelų, su tunikomis, panašiai kaip kunigų ir ministrantų balti drabužiai. Visi jie suklaupė sudėtomis rankomis maldai, nuleistomis galvomis, atiduodami Dievui garbę. Girdėjosi jų giedojimas kartu su žmonėmis: “Šventas, šventas, šventas...”. Artėjo stebuklas – Konsekracija. Už arkivyskupo atsirado daugybė žmonių, įvairiomis švelnių spalvų tunikomis. Jų veidai buvo spindintys, džiaugsmingi. Atrodė, kad jie buvo įvairaus amžiaus, bet jų veidai buvo be raukšlių. Dievo Motina pasakė:

Tai yra visi šventieji ir palaimintieji. Tarp jų yra ir tavo artimųjų sielos. Jos jau džiaugiasi regėdamos Dievą.

Paskui pamačiau ir Dievo Motiną. Ji buvo per žingsnį už arkivyskupo. Ji vilkėjo šviečiančiu baltu drabužiu. Jos kojos nelietė žemės. Sudėjusi rankas su didele pagarba Ji žvelgė į celebrantą.

Stebiesi matydama mane čia, - išgirdau Švč. Mergelės Marijos žodžius savo širdyje, - Dievas man davė šią malonę dalyvauti Sūnaus garbėje. Bet niekada nedavė man galimybės atlikti kasdieninį Eucharistijos stebuklą, kas duota kunigams. Dėl to aš jaučiu tokią pagarbą jiems.

Prie altoriaus pasirodė pilki šešėliai žmonių iškeltomis rankomis.

Tai yra skaistyklų sielos. Jos laukia Jūsų maldų, kad apsivalytų. Jos negali melstis už save, bet meldžiasi už jus. Melskitės už jas, kad jos, palikusios skaistyklą džiaugtųsi Dievo artumu.

Toliau Švč. Mergelė Marija sakė:

Dabar tu matai, kad aš esu čia visą laiką. Žmonės atlieka piligrimines keliones, ieškodami stebuklingų vietų, kur aš apsireiškiau; tai gerai dėl ten gaunamų malonių. Bet nei per jokią pasirodymą, nei jokioje kitoje vietoje nebūnu daugiau nei Šv. Mišiose. Visada mane rasi prie altoriaus laiptų, kur švenčiama Eucharistija. Visada esu prie tabernakulio su angelais.

Mačiau nuostabiai gražią Švč. Mergelę Mariją sudėtomis rankomis, laukiančią Eucharistijos stebuklo. Išgirdau:

Tik pagalvok, yra žmonių, kurie šiuo metu kalbasi. Nemalonu man apie tai kalbėti, bet kiek žmonių stovi sudėtomis rankomis lyg teiktų Dievui auką kaip lygus lygiam.

Pasakyk žmonėms, kad žmogus niekada nėra didesniu žmogumi negu tada, kai puola ant kelių prieš Dievą.

Celebrantas pasakė Konsekracijos žodžius. Nors jis buvo normalaus ūgio žmogus, pradėjo didėti, augti ir prisipildė nepaprastos šviesos aplink veidą, kad negalėjau išvelgti jo veido bruožų. Kai pakėlė Ostiją, pažiūrėjau į jo rankas. Ant viršutinės pusės buvo kažkokie ženklai, kurie švytėjo. Tai buvo Jėzus. Tuo metu Ostija pradėjo augti ir pasidarė didelė. Joje pasirodė nuostabus Jėzaus veidas, žvelgiantis į savo žmones. Instinktyviai norėjau nuleisti galvą, bet Dievo Motina pasakė:

Nežiūrėk žemyn. Pakelk akis ir kontempliuok Jį. Išžiūrėk į Jį. Kartok maldą iš Fatimos: VIEŠPATIE, TIKIU, ADORUOJU, PASITIKIU IR MYLIU TAVE. PRAŠAU GAILESTINGUMO TIEMS, KURIE NETIKI, NEPASITIKI, NEADORUOJA, NEMYLI TAVĘS... Dabar pasakyk Jam, kaip labai tu Jį myli ir atiduok pagarbą Karaliui Karaliui.

Man atrodė, kad Jėzus žiūri tiesiai į mane. Bet taip Jis žiūrėjo į visus žmones. Kai kunigas ištarė vyną konsekruojančius žodžius, tada ore pasirodė nukryžiuotas Kristus. Vienoje krūtinės pusėje Jis turėjo žaizdą, iš kurios tryško Kraujas ir kažkas švytinčio, kas priminė vandenį. Šviesos srautai pasklido per visus tikinčiuosius. Švč. Mergelė Marija pasakė:

Tai yra stebuklų stebuklas. Dievui nėra kliūčių nei laike, nei vietoje. Laike Konsekracijos visa bendruomenė atsiranda Kalvarijos papėdėje Kristaus kryžavimo akimirka.

Kai turėjome kalbėti “Tėve mūsų” Jėzus Kristus pirmą kartą atsiliepė per celebraciją. *Palauk, noriu, kad melstumeisi iš visos širdies kaip tik gali. Atsimink sau asmenį ar asmenis, kurie tave gyvenime labiausiai įskaudino, išeidė, taip, kad galėtum juos apkabinti savo širdimi ir sakyti jiems: “Vardan Jėzaus Kristaus atleidžiu jums ir linkiu ramybės. Vardan Jėzaus prašau, kad jūs man atleistumėt ir linkėtumėt ramybės.” Jeigu asmenys nusipelnė tos ramybės, ją gaus ir pasijus geriau. Jeigu jie nėra tokios būsenos, kad tam atsivertų, toji ramybė grįš į tavo širdį. Bet nenoriu, kad linkėtum ramybės, jei esi tokios būsenos, kad nenori atleisti savo širdyje.*

Atsimink, ką darai, - sakė Jėzus, - “Tėve mūsų” kartoji: ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams”. Jeigu gali atleisti, bet negali užmiršti, kaip sako daugelis, tai statai sąlygas Dievo atlaidumui. Sakai: atleisk man tik tiek, kiek aš galiu atleisti.

Arkivyskupas pasakė: “apdovanok mus taika ir vienybe”, o po to “Viešpaties ramybė tebūna su jumis”. Staiga pamačiau tarp kai kurių žmonių, kurie linkėjo ramybės, labai ryškią šviesą ir toje šviesoje pajutau Kristaus artumą. Tai Jis apglėbė mane duodamas savo ramybę. Tuo metu aš pasijutau galinti atleisti visiems, ir iš savo širdies išmesti visas skriaudas.

Kai arkivyskupas priėmė Šv. Komuniją, Dievo Motina pasakė:

Kartok paskui mane: VIEŠPATIE, LAIMINK KUNIGUS, PADĖK JIEMS, APVALYK JUOS, MYLĖK JUOS, RŪPINKIS JAIS IR REMK JUOS SAVO MEILE.

Žmonės pradėjo eiti iš suolų Šv. Komunijos. Artėjo susitikimo momentas su Viešpačiu. Staiga Viešpats pasakė man:

Palauk akimirka. Noriu, kad kai ką pamatytum.

Vidiniu impulsu Jis įsakė nukreipti žvilgsnį į vieną asmenį. Ta moteris prieš Šv. Mišias ėjo iš išpažinties. Kai kunigas jai davė Komuniją, sužibo auksinė šviesa, kuri perėjo per tą moterį. Pirmiausia apgaubė jos pečius, paskui jos liemenį ir galvą. Viešpats tarė:

Štai kaip aš džiaugiuos apkabindamas sielą, kuri tyra eina mane priimti.

Kai nuėjau priimti Šv. Komunijos, Jėzus man pasakė:

Paskutinė Vakarienė buvo didžiausio artumo su manimi momentas. Tą meilės valandą padariau tai, kas žmogaus akyse gali atrodyti kaip didžiausia beprotybė – padariau save meilės kaliniu, įsteigiau Eucharistiją, norėjau pasilikti su jumis iki pasaulio pabaigos, nes mano meilė negalėjo pakelti, kad jūs linktumėte našlaičiais. Jūs, kuriuos aš myliu labiau nei savo gyvenimą.

Grįžau į savo vietą ir atsiklaupiau. Viešpats pasakė: Klausykis!

Išgirdau maldą, sėdinčios prieš mane moters, kuri ką tik priėmė Šv. Komuniją. Jėzus liūdnu balsu pasakė:

Girdėjai jos maldą? Nė karto nepasakė, kad mane myli. Nė karto nepadėjo man už šią dovaną, kokią aš daviau, nužemindamas savo dievybę iki jos vargšės žmogystės, kad patraukčiau ją pas save. Nė karto neištarė: “Ačiū Tau, Viešpatie”. Tai buvo litanija prašymų. Ir taip daro beveik visi, kurie ateina manęs priimti. Miriau iš meilės ir Prisikėliau. Iš meilės laikiu kiekvieno iš jūsų ir mylėdamas su jumis pasilieku. O jūs nepagalvojote apie tai, kad man reikalinga jūsų meilė. Atminkit šį momentą, kad esu meilės elgeta.

Kai celebrantas ėmė laiminti, Dievo Motina pasakė:

Būk atidi. Darai kažkokį ženklą vietoj Kryžiaus ženkle. Atmink, kad šis palaiminimas gali būti paskutinis, kurį tu gauni iš kunigo rankų. Tos konsekruotos rankos duoda tau palaiminimą Švč. Trejybės vardu. Dėl to daryk Kryžiaus ženklą su pagarba, taip, lyg tai būtų paskutinis tavo gyvenime.

Jėzus paprašė, kad dar pasilikčiau keletą minučių po Šv. Mišių.

Neišėik skubėdama, kai Šv. Mišios baigtos. Pasilik akimirką su manimi. Džiaukis mano draugyste ir leisk man džiaugtis tavimi.

Paklausiau Jo: Kiek laiko pasilikti po Komunijos?

Atsakė: Tiek laiko, kiek nori pasilikti su manimi. Jeigu man kalbėsi per visą dieną, kai atliksi savo pareigas, klausysiu tavęs. Esu visada su tavimi. Tai tu mane apleidi! Išėini po Šv. Mišių ir galvoji, kad pareiga atlikta. Negalvoji, kad aš norėčiau dalyvauti tavo šeimos gyvenime. Aš skaitau didžiausias žmonių širdžių paslaptis ir džiaugiuosi, kai pasakoji apie savo gyvenimą ir leidi man dalyvauti jame kaip savo šeimos nariui ar artimiausiam draugui. O, kiek daug malonių praranda žmogus, nepalikdamas man vietos savo gyvenime.

Jėzus dar pasakė:

Jūs privalote būti dorybėmis aukščiau už angelus, nes jie neturi to džiaugsmo priimti mane kaip Duoną. Jie geria po gurkšnelį iš malonių šaltinio, o jūs turi visą vandenyną malonių priimdami mane.